

CAVALRY MEN IN PURANANOORU - A STUDY BASED ON "KUTHIRAI MARAM"**Sinnarasa Kuruparanath**kuruparanath93@gmail.com**Abstract**

A lot of researches /Studies have been done on this topic since Sangam literature period. Research Culture wish was started by C.Y. Thamothearampillai and U.W. Shaminathiyar has been developed through study protocols by Vaiyapuripillai and still it been done in different grounds. "Purananooru which was originated in sanga period reflects the outwards life of sanga society. There are 11 Thinaikal and 64 divisions in Purananooru. Kuthirai maram is one among them. It is a common opinion that "Puram" is about the resource in the country. Regime of the kings. Valiancy of the kings strength of their forces donations etc. but "puram" is about the glory of common citizens and warriors also in that way this study is about "kuthirai maram" and its specialty. This study was done through the sociological and descriptive criticism method. "kuthirai maram" which is a part of purananooru reveals the valiancy of horses and Cavalry men. There are five songs in this divisions (273, 299, 302, 303, 304) These poet are about the wars between the kings and small land kings. Moreover it exposes the bravery of small land kings and their horse forces. These poet were sung when they had wars between kings and small land kings. There are lot of facts mentioned in "Kuthirai Maram" and some of them are specially of cavalry men, strength of horses, preparation of horses for the wars, suffering of the wife of warrior praising the horse force as equal to elephant force, News about the elephant which were killed during the war, praising the horse force of small land kings and degrading the horse force of kings etc.

Keywords – Purananooru, Cavalry men, small lands kings, War/battle, horse force**அறிமுகம்**

தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே கி.மு மூன்றாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி.பி மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதி சங்ககாலம் எனப்படுகின்றது. இனக்குழுமச் சமுதாய முறைமை சிதைவடைந்து நிலமானிய சமுதாய முறைமை தோற்றம் பெற்ற நிலைமாறு காலமாகச் சங்ககாலம் விளங்குகியது. சங்க இலக்கியங்கள் அச்ச வாகனம் ஏறத்தொடங்கியதிலிருந்து இன்றுவரை அவை தொடர்பான பல்வேறு ஆய்வுகள் மேற்கிளம்பியிருக்கின்றன. சி.வை.தா மற்றும் உ.வே.சா ஆரம்பித்த இந்த ஆய்வுப் பாரம்பரியம் வையாபுரிப்பிள்ளை முதலானோரின் கால ஆராய்ச்சியின் மூலம் ஆய்வுநெறிமுறை சார்ந்த ஆய்வுகளாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு இன்றும் பல்வேறு தளங்களில் பரிணமித்து வருகின்றன. அவை காலகட்ட அடிப்படையிலும், ஆய்வின் உள்ளடக்கம் மற்றும் தரத்தினடிப்படையிலும் முதன்நிலை ஆய்வுகள், இடைநிலை ஆய்வுகள், கடைநிலை ஆய்வுகளாக விளங்குகின்றன. கடைநிலை ஆய்வுகளில் சங்க இலக்கியத்தில் பூக்கள், சங்க இலக்கியத்தில் மரங்கள், சங்க இலக்கியத்தில் யானைகள் முதலானவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

சங்ககாலத்தில் தோற்றம்பெற்ற இலக்கியங்களுள் சங்ககாலச் சமுதாயத்தின் புற வாழ்வை வெளிப்படுத்தும் இலக்கியமாகப் புறநானூறு விளங்குகின்றது. "புறம்" என்ற சொல் போர் என்ற அர்த்தத்தில் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்பட்டது. போரும் போரினால் ஏற்படும் விளைவுகளும், போர் செய்தலின் புகழும், போரில் பின்நிற்பதின் இகழ்ச்சியும், போரிட்டு வெற்றிபெற்ற மன்னரின் கொடையும், புகழும் ஆகிய விடயங்கள் இந்நூலில் போற்றப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியர் புறத்திணையை வெட்சி, வஞ்சி, தும்பை, உழிஞை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் என்னும் ஏழு திணைகளாக வகுத்துள்ளார். புறப்பொருள் வெண்பாமாலை புறப்பொருளைப் பன்னிரு படலங்களாக வகுத்துக் கூறுகின்றது. அவை வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, பாடாண், பொதுவியல், கைக்கிளை, பெருந்திணை என்பனவாகும்.

புறநானூற்றில் இடம்பெறும் 400 பாடல்களும் பல்வேறு திணைகளாகவும், பல்வேறு துறைகளாகவும் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பகுப்பானது புறநானூறு தொகுக்கப்பட்ட காலப்பகுதியிலேயே இடம்பெற்றதாகக்

கூறப்படுகின்றது. புறநானூற்றிலே 11 திணைகளும் 64 துறைகளும் காணப்படுகின்றன. 64 துறைகளுள் ஒரு துறையாக குதிரை மறம் விளங்குகின்றது.

இலக்கியங்களில் சாமானிய மக்கள்

ஒற்றைநிலைச் சமுதாயம் கொண்ட சமுதாய வரலாறு உலக வரலாற்றில் இல்லை. நமக்குக் கிடைத்த வரலாறுகள் சமுதாயத்தில் மேனிலையாக்கம் பெற்றிருந்தோரின் வரலாறுகளே. அடிநிலைச் சாமானியர்களின் வரலாறுகள் காலந்தோறும் மறைக்கப்பட்டும், மறுக்கப்பட்டும் வந்துள்ளன. பின்நவீனத்துவத்தின் சிந்தனை வளர்ச்சியால் இத்தகைய சாதாரண சாமானிய மக்களின் வரலாறுகள் எழுதப்பட்டன. பண்டுதொட்டு வந்த இலக்கியங்களில் மறைக்கப்பட்டு வந்த சாமானியர்களின் வரலாறுகள் மீட்டெடுக்கப்பட்டன. உலக இலக்கிய வரலாற்றினைப் பொறுத்தமட்டில் 19ஆம் 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்ட சோசலிசம், மார்க்சியம் முதலான இடதுசாரிச் சிந்தனைகளின் வளர்ச்சியினால் உலக இலக்கியங்கள் பாரம்பரிய கட்டுண்ட மரபுகளில் இருந்து விடுபட்டு புதிய பாதையில் பயணிக்கத் தொடங்கின. உலக இலக்கியங்களுள் செந்தமிழான தமிழிலக்கியங்களும் இத்தகைய புதிய பாதையில் பயணிக்கத்தொடங்கின.

மேலைநாட்டுத் தத்துவங்களால் பல்வேறு இலக்கியக் கோட்பாடுகள் உதயம் பெற்றன. அத்தகைய கோட்பாடுகளுள் நவீனத்துவமும், பின்நவீனத்துவமும் முக்கியத்துவமுடையன. பின்நவீனத்துவவாதிகள் பாரம்பரியமாக நிலவிவந்த இலக்கியப் பாரம்பரிய வரலாற்றை மறுதலித்து அவற்றை மீளுருவாக்கம் செய்தனர். அதாவது, நமக்குக் கிடைத்த வரலாறுகள் சமுதாயத்தின் உயர்நிலைக்குடியினரின் வரலாறுகளே. இவற்றினை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு முழுமையான சமுதாய வரலாற்றினையோ இலக்கிய வரலாற்றினையோ கட்டமைக்க முடியாது. காலந்தோறும் தோன்றிய இலக்கியங்களில் அடிநிலைச் சாமானிய மக்களின் வரலாறுகள் கண்டுகொள்ளப்படாமலும், மறைக்கப்பட்டும், மறுக்கப்பட்டும், அடையாளப் படுத்தப்படாமலும் வந்துள்ளன. எனவே அடிநிலைச் சாமானிய மக்களின் வரலாறுகள் மீட்டெடுக்கப்படவேண்டும் அவர்கள் பற்றிய வரலாறுகள் எழுதப்படவேண்டும் முதலான சிந்தனை மரபுகளை பின்நவீனத்துவவாதிகள் கொண்டிருந்தனர். இத்தகைய பின்நவீனத்துவ சிந்தனைகளினால் அடிநிலைச்சாமானியர்களின் வரலாறுகள் எழுதப்படத் தொடங்கின. பண்டுதொட்டுவந்த இலக்கியங்களிலே மறைக்கப்பட்டுவந்த சாதாரண சாமானிய மக்கள் மற்றும் வீரர்கள் பற்றிய வரலாறுகள் மீட்டெடுக்கப்பட்டன. எனினும் பின்நவீனத்துவம் தொடர்பான விமர்சனங்களும், எதிர்ப்பலைகளும் தோன்றத்தவறவில்லை.

குதிரை மறம்

புறநானூற்றுத் துறைகளுள் ஒன்றான குதிரை மறம், குதிரை மற்றும் குதிரை வீரனுடைய வீரத்தினை உரைக்கின்றது. இத்துறை சார்ந்த பாடல்கள் ஐந்து காணப்படுகின்றன (273, 299, 302, 303, 304). இப்பாடல்கள் அனைத்தும் குறுநில மன்னர்களுக்கும் வேந்தர்களுக்குமிடையில் இடம்பெற்ற போர்கள் பற்றியவையாகவும் அவற்றுள் குறுநில மன்னர்களின் போர்த்திறத்தினைக் குறிப்பாக குறுநில மன்னர்களின் குதிரை வீரர்கள் மற்றும் அவர்களின் குதிரைகளின் போர்த்திறன் முதலானவற்றைப் போற்றுவையாகவும் விளங்குகின்றன. குறுநில மன்னர்களுக்கும் வேந்தர்களுக்குமிடையில் போர்கள் மலிந்த காலகட்டத்தில் பாடப்பட்ட பாடல்களாக இவை விளங்குகின்றன.

புறத்திணை பெரும்பாலும் அரசர்களுக்குரிய நிகழ்வுகளைக் கூறுவதால் வாழ்க்கையில் மேல்மட்டத்தார்க்கு மட்டுமே வகுக்கப்பட்ட இலக்கணங்கூறும் நூல் தொல்காப்பியமென்பது சிலர் கருத்தாக உள்ளது. இதற்கு ஆதாரமாக

“வழக்கெனப் படுவது உயர்ந்தோர் மேற்றே

நிகழ்ச்சி யவர்கட் டாகலான”

என்னும் சூத்திரத்தினை எடுத்துக்காட்டுவோர் சிலர் உள்ளனர். ஆனால் தொல்காப்பியர் தனியே மேல்மட்டத்தார்க்கு மட்டுமே இலக்கணம் வகுக்கவில்லை. அவர் அக்காலச் சமூகத்திலிருந்த எல்லோருக்குமான இலக்கணமாகத் தொல்காப்பியத்தினை அமைத்துள்ளார். இதற்குப் பல சான்றுகள் புறத்திணையில் காணப்படுகின்றன.

புறம் என்றாலே அது அரசர்களின் நாட்டு வளம், ஆட்சி, வீரம், கொடை, படைபலம் முதலானவற்றைப் பற்றியது என்பது எமது பொதுவான கருத்தாக உள்ளது. ஆனால் புறத்திணைப் பாடல்கள் அரசர்களின் புகழை மட்டும் பாடாமல் அது சாதாரண குடிமக்களையும், சாதாரண வீரர்களையும், அவர்களது சிறப்புக்களையும் போற்றிப்பாடியிருப்பதையும் நாம் அவதானிக்கலாம்.

புறத்திணைப் பாடல்கள் அரசர்களுக்கிடையில் இடம்பெற்ற போர்கள் முதலான பல செய்திகளைக் குறிப்பிடுகின்றது. போர்களிலே குதிரைப்படையின் வகிபாகம் குறிப்பிடத்தக்கது. போரின் வெற்றிக்கு உறுதுணையாக நின்ற குதிரைப்படையினையும், குதிரை வீரனையும் போற்றுகின்ற பாடல்களை நாம் புறத்திணைப் பாடல்களில் அவதானிக்கலாம். குதிரைமறம் எனும் துறையானது இத்தகைய குதிரை வீரன் மற்றும் குதிரைகள் பற்றிய செய்திகளைக் குறிப்பிடுகின்றன. சங்க இலக்கியத்தில் புறத்திணையில் ஒரு துறையாக விளங்கிய “மறம்” துறையானது பிற்காலத்தில் சிற்றிலக்கிய வடிவத்துள் ஒன்றாகவும் பின்னர் தனியொரு இலக்கிய வடிவமாகவும் வளர்ச்சியுற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வகையில் திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறத்தினைக் குறிப்பிடலாம். கண்ணப்பரின் பத்திமை மாறாத வீரத்தினை இந்நூல் குறிப்பிடுவதால் கண்ணப்ப தேவர் திருமறம் எனப் பெயர் பெற்றது. இதனைச் சேக்கிழார் பெருமானும் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்.

“அருளியல் வயப்பட்ட வீரம் சொலற்கருமையான், வீரம் என்னால் விளம்பும் தகையதோ” எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். மறம் என்பதற்குச் சங்க இலக்கியச் சொல்லகராதி வீரம் எனப் பொருளுரைக்கிறது. அந்தவகையில் குதிரை மறம் துறையானது குதிரை மற்றும் குதிரை வீரனுடைய சிறப்பினைக் கூறும் துறையாக விளங்குன்றமையினைத் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

குதிரைமறம் குறிப்பிடும் செய்திகள்

குதிரை மறம் குறிப்பிடும் செய்திகளாகப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

01. குதிரை வீரனின் சிறப்பு
02. போரின்போதான குதிரைகளின் வலிமை
03. போருக்காக குதிரைகளைத் தயார்ப்படுத்தும் செய்தி
04. குதிரை வீரர்களின் தலைவிமார்களின் பிரிவுத்துயர்
05. யானைப்படைக்கு நிகராகவும் யானைப்படையைவிட மிகுந்த பலமுடைய படையாகவும் குதிரைப்படை போற்றப்படல்.
06. குறுநில மன்னர்களின் குதிரைப்படை போற்றப்படுதலும் வேந்தர்களின் குதிரைப்படை தூற்றப்படுதலும்.
07. போரிலே அதிகளவில் யானைகள் கொல்லப்பட்டதான செய்தி

புறநானூற்றின் 273வது பாடல் போருக்குச்சென்ற குதிரை வீரனான கணவன் வராமை குறித்துப் பெரிதும் கலங்கியவளாய்க் குதிரை வராமை குறித்துப் புலம்பிய தலைவியின் நிலையினைக் குறிப்பிடுகின்றது.

குதிரை வராது இருக்கிறதே! எல்லோருடைய குதிரைகளும் வந்து சேர்ந்தன. மென்மையான புல்லின் கற்றை போன்று தலைமயிருடைய புதல்வனை எனக்குத் தந்த என் கணவன் ஊர்ந்து சென்ற குதிரை வரவில்லை.

இரண்டு பெரிய ஆறுகள் கூடும் இடத்தில் உள்ள ஒரு பெரிய மரம் சிக்கி அழிவடைப்போல இரண்டு பெரிய படைகளுக்கு இடையில் அவன் சென்ற குதிரை அழிந்துவிட்டதோ, எனத் தலைவி புலம்புகிறாள்.

“மாவா ராதே! மாவா ராதே!

எல்லார் மாவும் வந்தன எம்இல்

புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வன் தந்த

செல்வன் ஊரும் மாவா ராதே!

இருபேர் யாற்ற ஒரு பெருங் கூடல்

விலங்கிடு பெருமரம் போல

உலந்தன்று கொல்! அவன் மலைந்த மாவே!”

புறநானூற்றின் 299வது பாடல் போரிலே பகைவர் படையைப் பிளந்து சென்ற குறுநில மன்னனின் குதிரையின் வீரத்தினைப் போற்றுவதாகவும் பகைவனான வேந்தனின் குதிரைகளைக் கேலிசெய்வதாகவும் அமைந்துள்ளது. போர்க்களத்துக் காட்சியினையும் குறுநில மன்னனின் குதிரையின் பலத்தினையும் நன்கு உரைப்பதாக உள்ளது.

பருத்தி மரங்களை வேலியாக உடைய சிறிய ஊரின் மன்னனுடைய, உழுந்தின் உமியைத் தின்று கொழுத்துத் தளர்ந்த நடையுடையதாகிய குதிரைகள் கடலைகளைக் கிழித்துச் செல்லும் தோணியைப் போன்று பகைவருடைய தானைத்திரளைப் பிளந்து சென்றன. நெய்யிடப்பட்ட உணவைக் கொள்ளும் கத்தரித்து ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட பிடரி மயிருடைய மருதநில ஊரைச்சார்ந்த பகைவரின் குதிரைகள் மாலைகளை அணிந்து தெய்வத்தன்மையுடைய முருகன் கோயிலில் போர்க்கு அஞ்சினவாய், விலக்குடைய மகளிரைப் போன்று ஒதுங்கி நின்றன.

“பருத்தி வேலிச் சீறார் மன்னன்

உழுத்து அதர் உண்ட ஓய்நடைப் புரவி,

கடல் மண்டு தோணியின் படை முகம் போழ,

நெய்ம்மிதி அருந்திய, கொய்குவல் எருத்தின்

தண்ணடை மன்னர் தாருடைப் புரவி

அணங்கு உடை முருகன் கோட்டத்துக்

கலம் தொடா மகளிரின் இகழ்ந்துநின் றவ்வே”

புறநானூற்றின் 302வது பாடலும் குறுநில மன்னனின் குதிரைகளின் பலத்தினைப் போற்றுவதோடு வேறுபல செய்திகளையும் குறிப்பிடுகின்றது.

வளைத்து இருக்கும் மூங்கிலை விட்டது போன்று அவன் குதிரைகள் துள்ளிக்குதித்துத் தாவிச்செல்லும். இனிது இழைக்கப்பட்ட அணிகளையுடைய விறலியர்கள் பொன்னாலாகிய பூக்களைக் கூந்தலில் அணிந்தனர். நரந்தப்பூவால் பல வடங்களால் சுற்றப்பட்ட மாலைகள், மென்மையாக அமைந்த தாளத்திற்கு ஏற்ப வளைந்த சிறிய யாழின் நரம்பினை மீட்டிப்பாடும் பாணர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. இவன் சிற்றூர்களைப் பகைவர்கள் கவர முனைந்து போர்க்கு வந்தபோது, கொல்லும் யானைபோன்று சினந்து எழுந்தான். போர்க்களத்தில் அவ்வீரன்

கொன்று அழித்த யானைகளின் எண்ணிக்கை வானத்தில் உள்ள நட்சத்திரங்களினும் அதிகம் தவிர்வும் அவை வானத்திலிருந்து பொழியும் மழைத்தாரைகளை விட மிகுதியாகும்.

“வெடிவேய் கொள்வது போல ஓடித்

தாவுபு உகளும் மாவே, பூவே

விளங்கு இழை மகளிர் கூந்தற்கொண்ட

நரந்தப் பல்காழ்க் கோதை சுற்றிய

ஐது அமை பாணி வணர்கோட்டுச் சீறியாழ்க்

கைவார் நரம்பின் பாணர்க்கு ஓக்கிய

நிரம்பா இயல்பின் கரம்பைச் சீறார்

நோக்கினர்ச் செகுக்கும் காளை ஊக்கி

வேலின் அட்ட களிறு பெயர்த்து எண்ணின்

விண்ணிவர் விசும்பின் மீனும்

தண்பெயல் உறையும் உறைஆற் றாவே!”

ஏலவே மேலே கூறப்பட்டதைப்போல இப்பாடலானது குறுநில மன்னர்களுக்கும் வேந்தர்களுக்கும் இடையிலே இடம்பெற்ற போர் பற்றிய செய்தியினையும் தருகின்றது. இவ்வகையில் அமைந்த பாடல்கள் பலவற்றைப் புறநானூற்றில் அவதானிக்கலாம். வேந்தர்களுக்கு குறுநில மன்னர்கள் “மகள் மறுத்ததாலும்” (திருமணம் செய்வதற்கு பெண் கொடுக்க மறுத்ததாலும்), வேந்தர்கள் குறுநில மன்னர்களின் நிலப்பரப்பினைக் கைக்கொள்ள முயன்றதாலும் ஏற்பட்ட போர்கள் பற்றிய செய்திகள் புறநானூற்றில் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறான போர்களின் போது குறுநில மன்னர்கள் வெற்றிபெற்ற செய்திகளும் புறநானூற்றில் காணப்படுகின்றன.

சேர, சோழ, பாண்டியரான மூவேந்தர்களும் பாரியினுடைய பறம்பு மலையினைக் கைக்கொள்ளும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு தோற்றுப்போன செய்தியினைக் கபிலரின்

“அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே!

நளிகொள் முரசின் முவிடும் முற்றினும்

உழவர் உழாதன நான்கு பயன் உடைத்தே

.....”

எனும் புறநானூற்றுப் பாடல் தருகின்றது. வேந்தர்களின் படையில் பலம்மிக்க படையாக யானைப்படையும் குறுநில மன்னர்களின் படையில் பலம்மிக்க படையாகக் குதிரைப்படையும் விளங்கியிருந்த செய்தியினை இப்பாடல் குறிப்பிடுகின்றது. பெரும்பாலும் புறநானூற்றுப் பாடல்கள் யானைகள் பற்றிய செய்திகளையே அதிகம் பதிவுசெய்துள்ளன. குதிரைகள் பற்றிய பதிவுகள் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளன. மூவேந்தர்கள் பற்றிய பாடல்களில் யானைகளின் போர்ச்சிறப்பு போற்றப்படுகிறது. குறுநில மன்னர்களின் போர் பற்றிய பாடல்களில் குதிரைகளின் போர்ச்சிறப்பு போற்றப்படுவதோடு யானைகளின் பலம் குதிரைகளின் பலத்தைவிடக் குன்றியதாகச் சுட்டப்படுவதனையும் நாம் அவதானிக்கலாம். அவ்வகையில்

“வேலின் அட்ட களிறு பெயர்த்து எண்ணின்

விண்ணிவர் விசம்பின் மீனும்

தண்பெயல் உறையும் உறைஆற் றாவே!”

என வருகின்ற வரிகள் போரின்போது அதிகளவில் கொல்லப்பட்ட வேந்தர் படையின் யானைகள் பற்றிய செய்தியைத் தருகின்றது.

புறநானூற்றின் 303வது பாடல் குதிரை வீரன் ஒருவனின் போர்ச்சிறப்பு மற்றும் அவனுடைய குதிரையின் வலிமையைப் போற்றிப் பாடுவதாக உள்ளது.

நிலம் பின்னோக்கிச் செல்லும்படி மிகவேகமாகப் பாய்ந்து குளம்புகளால் பூமியைக் குடைந்து அழுத்தி, நெஞ்சம் துணுக்குமாறு நடைச்சிறப்புடைய குதிரையின்மீது ஏறித் தன்னை இகழ்ந்தவர்களைக் கொன்று குவித்தவனாகிக் கையில் வேலேந்தி ஆட்டியவாறு, யாவரும் காணும்படி அவ்வீரன் வருகின்றான். அவன் நேற்றுச்சிறப்பின் மிக்க அரசர்கள் காணும்படி கடலில் பிளந்து செல்லும் படகு போன்று அவர்களுடைய பெரிய தலையைக்கொண்ட பெண் யானைகள் கலங்குமாறு பெரிய கொம்புகளையுடைய ஆண் யானைகளை அழித்தவன்.

“நிலம்பிறக் கிடுவது போலக் குளம்புகுடையுஉ

உள்ளம் அழிக்கும் கெகாட்பின் மான்மேல்

எள்ளநர்ச் செகுக்கும் காளை கூர்த்த

வெந்திறல் எ.:கம் நெஞ்சுவடு விளைப்ப

ஆட்டிக் காணிய வருமே நெருறை

உரைசால் சிறப்பின் வேந்தர் முன்னர்க்

கரைபொரு சிறப்பினபி வேந்தர் முன்னர்க்

கரைபொரு முந்நீர்த் திமிலின் போழ்ந்து அவர்

கயந்தலை மடப்பிடி புலம்ப

இலங்கு மருப்பு யர்னை எறிந்த எற்கே”

வேந்தர்களுடனான போரின்போது குறுநில மன்னர்களுக்கு மிகுந்த சவாலாக வேந்தர்களின் யானைப்படையின் விளங்கியிருந்தது. யானைப்படையை அழிக்கவேண்டிய தேவை அவர்களுக்கு இருந்தது. யானைப் படையே அவர்களின் முக்கிய முதல் இலக்காக விளங்கியிருந்தது. இதனாலேயே குறுநில மன்னர்களின் புகழைப் பாடுகின்ற பாடல்கள் போரிலே அதிகளவில் வேந்தர்களின் யானைகள் கொல்லப்பட்டதான செய்திகளைக் குறிப்பிடுகின்றது. இது குறுநில மன்னர்கள் யானைப்படையின் மீதும் வேந்தர்கள் மீதும் கொண்டிருந்த காழ்ப்புணர்வினையும் எதிர்ப்புணர்வினையுமே எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

புறநானூற்றின் 304வது பாடல் குதிரை வீரர்கள் போருக்காகக் குதிரைகளைத் தயார்ப்படுத்தும் செய்திகளைக் குறிப்பிடுகின்றது.

வீரனே! வளைந்த குழையணிந்த மகளிர் மாலையைச் சூட்டி மகிழ்விக்கக் குளிர்ச்சியான கள்ளை நார் கொண்டு வடித்து, நடுக்கம் தீர்ப்பருகிக் காற்றினும் கடிதே விரைந்து செல்லும் குதிரையைப் போர்க்களத்திற்கு ஏற்றவாறு

அமைக்கின்றனை. நேற்று என் தமையனைக் கொன்றவனோடு அவன் தம்பியையும் சேர்த்து நாளைய தினம் போரில் கொல்வேன் என்று கூறித்தன் சிறிய வயிற்றுக்கு உணவையும் செலுத்தாது அவன் வலிமையான குதிரைகளை நன்கு ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறான்.

“கொடுங்குழை மகளிர் கோதை சூட்டி
நடுங்கு பனிக் களைஇயர் நார்அரி பருகி
வளிதொழில் ஒழிக்கும் வண்பரிப் புரவி
பண்ணற்கு விரைதி நீயே! நெருதை
என்முன் தப்பியோன் தம்பியோடு ஓராங்கு
நாளையச் செய்குவன் அமர்எனக் கூறிப்
புன் வயிறு அருத்தலும் செல்லான் வன்மான்
கடவும் என்ப பெரிதே! அது கேட்டு
வலம்படு முரசின் வெல்போர் வேந்தன்
இலங்கு இரும் பாசறை நடுங்கின்று
இரண்டு ஆகாது அவன் கூறியது எனவே!”

இப்பாடலானது போருக்காகக் குதிரைகள் தயார்ப்படுத்தப்பட்ட செய்தியைத் தருவதோடு போரிலே பழிவாங்கும் எண்ணம் மிகுந்திருந்த செய்திகளையும் தருகின்றது. போரின் போது கொல்லப்பட்ட தனது தமையனுக்காகப் பகைவனையும் அவனது தம்பினையும் நாளைய போரிலே கொல்வேன் என்று சபதம் பூண்டு பழிவாங்கும் எண்ணத்தோடு போருக்காகக் குதிரையைத் தயார்ப்படுத்தும் வீரனின் செய்தியை இப்பாடலானது தருகின்றது.

முடிவுரை

இவ்வகையில் நோக்கியவிடத்து புறத்திணைப் பாடல்கள் வேந்தர்களின் புகழை மட்டும் பாடாமல் அது சாதாரண குடிமக்களையும், சாதாரண வீரர்களையும், அவர்களது சிறப்புக்களையும் போற்றிப்பாடியிருப்பதனையும் நாம் அவதானிக்கலாம். அவ்வகையில் புறநானூற்றுத் துறைகளுள் ஒன்றான “குதிரை மறம்” துறையானது குதிரை வீரர்களின் புகழையும் குதிரைகளின் போர்த்திறத்தையும், வீரத்தையும் புகழும் வகையில் அமைந்துள்ளது. இவ்வகைப் பாடல்கள் வேந்தர்களுக்கும் குறுநிலமன்னர்களுக்கும்மிடையில் இடம்பெற்ற போர் பற்றிய தகவல்களைத் தருவதோடு வேறுபல செய்திகளையும் தருகின்றது.

உசாத்துணை நூற்பட்டியல்

இராசா,கி. (2007) **தொல்காப்பியம் பொருளுரை – பொருளதிகாரம்**, சென்னை : பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ்.

கரிகாலன்,நைசி. (2011), (தொகுப்பு) **புறநானூற்று ஆய்வுகள்**, சென்னை : நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.

கந்தசாமி,சோ,ந. (1994) **புறத்திணை வாழ்வியல்**, தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்.

சுப்பிரமணியன்,க. (1982) **சங்ககாலச் சமுதாயம்**, சென்னை : நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.

சுப்பிரமணியன்,ந. (1986) **சங்ககால வாழ்வியல்**, சென்னை : நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.

சுப்பிரமணியம்,வ,த. (2000) புறநானூறு மூலமும் தெளிவுரையும், சென்னை : திருமகள் நிலையம்.

திருஞானசம்பந்தர்,ச. (2012) புறப்பொருள் வெண்பா மாலை, திருவையாறு : கதிர் பதிப்பகம்.